

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

Β' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

66. Τὰ Χριστούγεννα τοῦ γέρο-Μάνθου.

Εἶναι παραμονή τῶν Χριστουγέννων. Ὁ γέρο-Μάνθος κατέβηκε ἀπὸ τὰ κτήματά του στὸ χωριό. Θέλει νὰ ἐορτάσῃ τὴ μεγάλη ἐορτὴ μὲ τὰ παιδιά του, νὰ πάῃ καὶ στὴν ἐκκλησία νὰ μεταλάβῃ. Στὸ χωριὸ ἔχει μεγάλους γιουὺς καὶ δώδεκα ἐγγόνια. Ὅλα πηγαίνουν στὸ σχολεῖο καὶ κάθονται μαζὶ στὸ ἴδιο σπίτι.

Τὴ νύκτα, ποὺ ἐκτύπησεν ἡ καμπάνα, ὅλοι ἐξεκίνησαν γιὰ τὴν ἐκκλησία. Ὁ παπποὺς φορεῖ τὴν καινούργια φορεσιά του καὶ περπατεῖ ὀλόρθος σὰν κυπαρίσσι. Ζηλεύεις νὰ τὸν βλέπῃς πῶς περπατεῖ.

Στὴν ἐκκλησία ἀναψε μιὰ μεγάλη λαμπάδα. Προσκύνησε καὶ ἀσπάστηκε τὴν ἁγία εἰκόνα μὲ τὴν Γέννησι τοῦ Χριστοῦ. Τὰ παιδιά ἐπῆγαν κοντὰ στὸν ψάλτη νὰ βοηθήσουν.

« Ἡ γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν... ».

Τί γλυκὰ ποὺ ἀκούονται οἱ ψαλμωδίες! Τί ωραῖες ποὺ εἶναι οἱ ἅγιες εὐχές, που διαβάζει ὁ παπᾶ - Νικόλας! Ὅλα ὁ παπποὺς τὰ παρακολουθεῖ μὲ προσοχή.

Ὅταν ἡ θεία λειτουργία ἐτελείωσε, ὁ

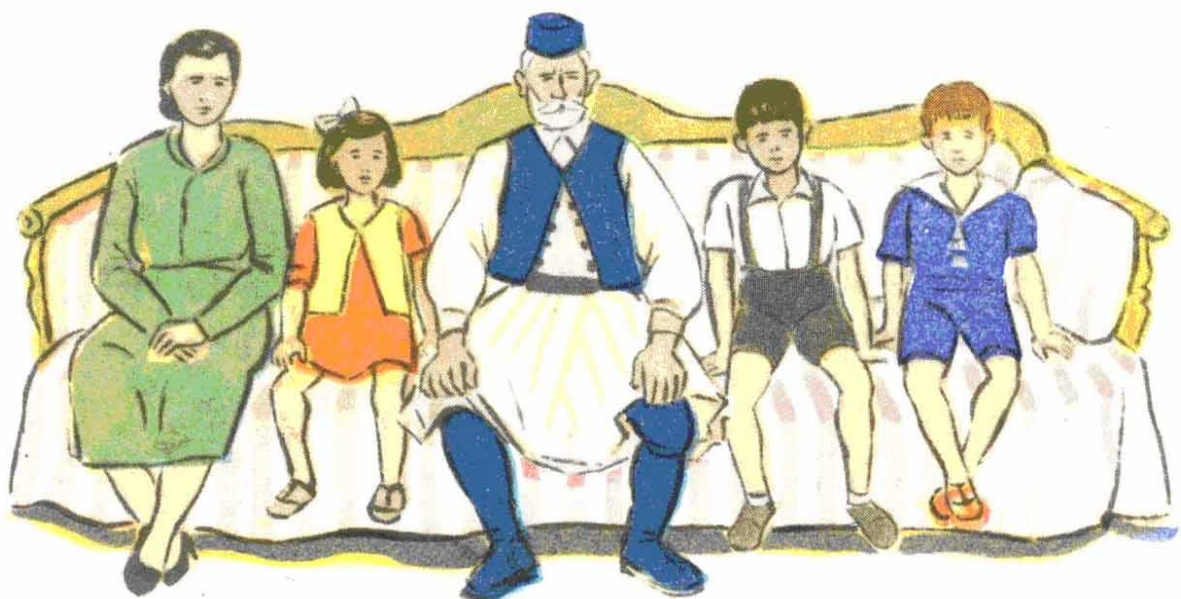
γέρο - Μάνθος ἐπλησίασε καὶ ἐκοινώνησε.
"Ἐπειτα ὁ παπᾱ - Νικόλας ἐκοινώνησε καὶ
τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ἔδωκε
ἀντίδωρο.

Γεμᾶτοι ἀπὸ τῆ χάρι τοῦ Θεοῦ γυρί-
ζουν τώρα ὅλοι στὸ σπίτι. Ἄρχίζει πιά νὰ
χαράζη. Οἱ πετεινοὶ φωνάζουν πὼς ἐξημέ-
ρωσε. Κικιρίκου! κικιρίκου!

Ὁ παππούς κάθεται στὴ γωνιά. "Ὅλοι
σκύβουν καὶ τοῦ φιλοῦν τὸ χέρι. Πρῶτα οἱ
νύμφες, ὕστερα οἱ γυιοί, ὕστερα τὰ ἐγγό-
νια.

— Χρόνια πολλά, παππού! Νὰ μᾶς ζήσης!
Νὰ ἐορτάσωμε καὶ τοῦ χρόνου καλὰ Χρι-
στούγεννα!

Ὁ παππούς συγκινημένος τοὺς δίνει
τὴν εὐχή του.

67. Τὸ σπήλαιον καὶ ἡ φάτνη.

Τὰ παιδιὰ στὸ διπλανὸ δωμάτιο ἐσχεδίασαν τὸ Σπήλαιο καὶ τὴ Φάτνη. Μέσα ἐτοποθέτησαν μιὰ μεγάλη καὶ ὠραία εἰκόνα μὲ τὴν Γέννησι τοῦ Χριστοῦ. Ὅλα ἔλα-

βαν μέρος στὴ Χριστουγεννιάτικη αὐτὴ ἑορτὴ, γιὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὸν παππού. Τὸ Σπήλαιο ἐφωτιζόταν μὲ ἀναμμένα κεράκια. Ἔχυναν τέτοιο φῶς, ποὺ ἐνόμιζε κανένας, πῶς εὐρίσκεται σὲ σπήλαιο ἀληθινό.

Ὁ παππούς κοιτάζει καὶ δὲν μπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν συγκίνησί του. Σηκώνει τὸ χέρι καὶ κάνει τὸν σταυρό του.

Τὰ παιδιά ψάλλουν: « Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει... ». Τὰ τροπάρια αὐτὰ τὰ εἶχαν μάθει στὸ σχολεῖο. Καὶ τὴν ἑορτὴ ἐκεῖ τὴν εἶχαν ἰδεῖ καὶ τώρα τὴν ἔκαμαν στὸ σπίτι. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν ἐσχεδίασαν καλά. Ἀπ' ὅλες τὶς φωνὲς γλυκύτερη εἶναι τοῦ Λάμπρου. Αὐτὸς ἦταν τὸ πιὸ μικρὸ ἐγγόνι τοῦ παππού.

Ἄμα ἐτελείωσεν ἡ ἑορτὴ, ὁ παππούς ἐπῆρε τὰ ἐγγόνια κοντὰ του καὶ τὰ ἐχάιδεψε. Μὲ δυσκολία εὐρίσκει λόγια γιὰ νὰ τὰ εὐχαριστήσῃ.

Τέτοια ὠραία Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ ὁ παππούς δὲν εἶχε ξαναγιορτάσει.

68. Χριστούγεννα.

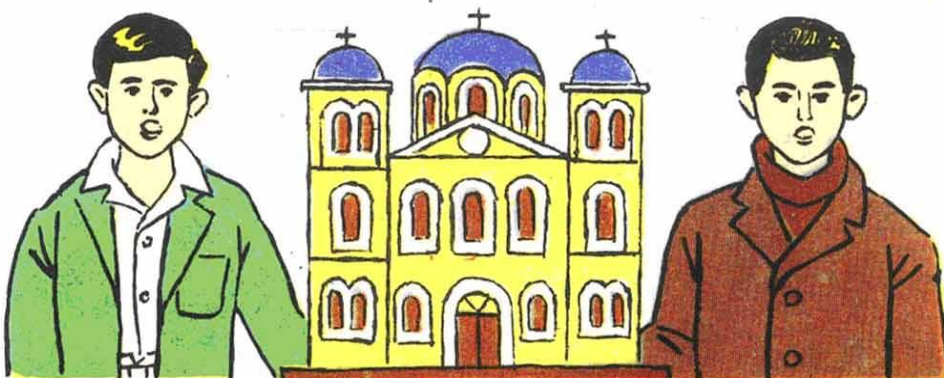
Στὴ γωνιά μας κόκκινο
τ' ἀναμμένο τζάκι.
Τουῖφες χιόνια πέφτουνε
στὸ παραθυράκι.

“Ολο ἀπόψε ξάγρυπνο
μένει τὸ χωριὸ
καὶ κτυπᾷ Χριστούγεννα
τὸ καμπαναριό.

“Ελα, Ἐσύ, ποὺ Ἀρχάγγελοι
Σ' ἀνυμνοῦν ἀπόψε,
πάρε ἀπὸ τὴν πίττα μας,
ποὺ εὐωδιᾷ, καὶ κόψε.

“Ελα, κι ἡ γωνίτσα μας
καρτερεῖ νὰ ῥθῆς.
Σοῦ ἴστωσα, Χριστούλη μου,
γιὰ νὰ ζεσταθῆς.

Στέλιος Σπεράντσας

69. Ἡ παραμονή τῆς Πρωτοχρονιάς.

Εἶναι παραμονή τῆς Πρωτοχρονιάς. Τὰ παιδιὰ εἶναι ὄλο χαρά. Φθάνει ὁ Ἅγιος Βασίλης, ὁ γελαστός παππούς μὲ τὸ σκουφὶ καὶ με τὴν παράξενη φορεσιά. Ἔρχεται καταφορτωμένος. Ὀλόκληρο σακκὶ ἔχει στὴ ράχι του. Καὶ τί δὲν ἔχει μέσα στὸ σακκί! Σφυρίχτρες, στρατιωτάκια, κοῦκλες μεγάλες, κοῦκλες μικρές, ποδηλατάκια. Γιὰ κάθε παιδὶ ἔχει καὶ ἓνα δῶρο. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ παιδιὰ τὸν περιμένουν καὶ τὸν τραγουδοῦν:

Ἄρχιμητιὰ κι ἀρχιχροτιὰ
κι ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος,
Ἅγιο-Βασίλης ἔρχεται
ἀπὸ τὴν Καισαρεία.
Βαστᾶ εἰκόνα καὶ χαρτί,
χαρτὶ καὶ καλαμάρι.....

Ἄλλοι οἱ δρόμοι εἶναι γεμᾶτοι κόσμο. Παιδιὰ μὲ τρουμπέτες, μὲ μπαλόνια, μὲ ποδηλατάκια, μὲ κοῦκλες, μὲ ὅ,τι νὰ εἰπῆς, γυρίζουν χαρούμενα. Ὅπου στρέψεις τὰ μάτια, βλέπεις κόσμο. Τὰ μαγαζιά γεμᾶτα. Ἄλλοι μπαίνουν, ἄλλοι βγαίνουν. Δὲν προφθάνουν νὰ πωλοῦν οἱ καταστηματάρχες.

71. Πρωτοχρονιά.

‘Ο “Αι - Βασίλης έρχεται
μὲ γέλια καὶ μὲ δῶρα.
Καινούργιος χρόνος έφθασε
μ’ έλπίδες καὶ χαρά.

‘Ο άλλος χρόνος ’γέρασε
καὶ φεύγει μακριά μας.
Σάν όνειρο έπέρασε
μὲ τήν Πρωτοχρονιά.

‘Ο “Αι - Βασίλης έρχεται,
καινούργιος χρόνος έφθασε.
‘Ο άλλος χρόνος ’γέρασε,
σάν όνειρο έπέρασε.

“Ολοι μαζί πάλι, παιδιά,
ήλθ’ ή χρυσή, καλή χρονιά.
Γιορτάστε τήν Πρωτοχρονιά
μὲ μιὰ καρδιά καὶ μὲ χαρά.

‘Αθανάσιος Κόκκινος

